

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 1. Fridericus Schisma abjecturus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

HISTORIA
 ECCLESIASTICA.
 LIBER LXXIII.

ALEXANDER III. PAPA.
 FRIDERICUS I. IMPERAT. OCC. MANUEL
 COMNENUS IMP. ORIENTIS.

§. I.

Fridericus Schisma abjecturus.

Sub finem mensis Maji anno mil-
 lesimo centesimo septuagesimo
 sexto Fridericus Imperator, mi-
 lite, qui ex Germania advenerat, rece-
 Hist. Eccles. Tom. XVIII. A pto, 1176.

Sæcul. XII.
 A.C. 1176.

*Ab. Alex.
 ap. Baron.*

Sæcul. XII. cepto, Mediolanensium agros populari
 A.C. 1176. coepit, ratus se incautos & imparatos
 occupaturum. Sed fefellit Cæsarem
 Corio. I. par. spes sua, quippe cives contractis matu-
 p. 140. re copiis in Sabbato, die quarta Junii,
 Friderici exercitum adorti sunt. Acer-
 rime pugnatum, & multum sanguinis
 humani fusum victoria ad Mediolanenses
 inclinante. Imperator equo, cui lori-
 catus insidebat, confosso, diu omnium
 oculis ereptus, in prælio extinctus cre-
 debatur. Nulla tantæ multitudinis pars
 expers cladis fuit, ac præda victoribus
 immensa cessit. Hujus diei fortuna ci-
 vitates Longobardiæ in libertatem, ac-
 cisis Imperatorum Germanorum viribus,
 asseruit.

Sors sinistra Fridericum eo magis per-
 terruit, quod tunc Principes tam Eccle-
 siastici quam sæculares, qui hucusque e-
 jus partes secuti fuerant, minarentur, se
 ab ipso defecturos, nisi tandem cum Ec-
 clesia pacem iniret. Statuit ergo cum
 Alexandro Papa sincere in gratiam redi-
 re, atque eo consilio Veremundum Ar-
 chiepiscopum Magdeburgensem, Chri-
 stianum Moguntinum, Conradum ele-
 ctum Episcopum Wormatiensem, & Ve-
 remundum Regni sui Protonotarium ad
 eum misit, qui cum in urbem Tiburtinam
 pervenissent, Papæ Anagninæ commoran-
 ti itineris sui causam per nuncios signifi-
 cant,

cant, & cum Alexander fidem publicam Sæcul. XII.
& præsidium promisisset, a duobus Car. A. C. 1176.
dinalibus & Ducibus Campaniæ exce-
pti, honorifice Anagniam vigesima pri-
ma Octobris perducuntur. Altera die
Papa Legatos publice in conspectum ad-
mittit. Intrans illi, totius corporis ha-
bitu modestiam & reverentiam profiten-
tes, & stantes in medio dicunt: *Dom-
inus noster Imperator sincere cupit Eccle-
siæ & urbi Romanæ pacem dare. Ideo-
que nos cum plenitudine potestatis buc
misit, instantissime rogans, ut pacta, an-
no præterito agitari cepta, & peccatis
nostris ita exigentibus, imperfecta, nunc
impleantur.* Quibus auditis lætissimus
Pontifex placido & hilari vultu respon-
dit: *Gaudemus, auspiciato vos advenisse.
Nihil in hoc orbe terrarum tanta dulce-
dine animum nostrum afficere potest, ac
spes optatissimæ pacis, quam nobis se da-
turum esse Imperator noster (eum enim
ceteris Mundi Principibus cognoscimus
esse majorem) veraciter promittit. Ut
vero tanta felicitas omnes complectatur,
necesse est, eandem pacem Fæderatis no-
stris, inprimis Regi Sicilia, Longobardis,
& Imperatori Constantinopolitano a Do-
mino vestro concedi.*

Legati, laudato Pontificis sermone,
dixerunt: *In mandatis accepimus a Do-
mino Imperatore, ut vobiscum & cum*

Sæcul. XII. *Fratribus Cardinalibus secreto loqueremur; non enim nos latet, utrinque homines malevolos reperiri, qui pacem oderunt & discordiam fovent.* Mox, discedentibus omnibus, Papa cum Cardinalibus & solis Legatis in proximum conclave ad conferendum processit. Quia vero de causa ardua agebatur, & multi potentissimi viri schismate involuti fuerant, ultra quindecim dies tenuit deliberatio. Adducta auctoritas Patrum, Imperatorum privilegia & antiquæ consuetudines expromptæ, diu & subtiliter disputatum. Tandem Capitula omnia inter Ecclesiam & Imperium composita, Longobardis in eo, in quo erant, statu relictis, donec iis Imperator colloqueretur, statutum quoque, ut Papa in Longobardiam iter susciperet. Interim autem Legati Imperatoris ipsius nomine, datis literis, omnibus Ecclesiæ Romanæ membris ac eorum rebus securitatem præstiterunt, Imperatorem Papæ Præfecturam Romæ & Comitissæ Mathildis Ditiones redditurum promiserunt, ac etiam Papæ, Cardinalibus, & itineris sociis, Venetias, Ravennam aut in alias civitates profecturis viæ præsidium esse concessurum. Tandem appositum, etiam si pax stabiliri non posset, inducias tamen ad tres menses esse servandas.

*Instrum. ap.
Pagi an.
1176. n. 6.*

Alexan.

Alexander Papa, priusquam Anagnia discederet, Humbaldo Episcopo Ostiensi, & Rainerio Cardinali Diacono S. Georgii ad Imperatorem missis, petiit, ut fidem sibi per Legatos datam, consentientibus Longobardis, confirmaret. Cumque duo Cardinales Imperatorem prope Mutinam habuissent, ille Legatis presentibus filium Marchionis Montiferrati praesidium Papae promissum, edito suo nomine iurejurando, confirmare iussit, ac ne ulla fraudis suspicio superesse posset, idem iuramentum ab omnibus, quotquot aderant, Germanorum Principibus proferri voluit. Tum utrinque placuit, ad Colloquium Papae & Imperatoris Bononiam esse deligendam. Papa vero Guilielmum Regem Siciliae per nuncios rogavit, ut Optimatum suorum praecipuos mitteret, pacis negotium tractantibus adfuturos; quare Rex Romualdo Archiepiscopo Salernitano, & Rogerio Comiti Hadriensi, militiae praefecto, ac in Apulia Terraque Laboris supremo Praetori, hanc Legationem commisit.

Saecul. XII.
A. C. 1176.

Act. Item
Romuald.
Salern.

§. II.

Papa Venetiis.

Pontifex igitur sexta Decembris, relicta Anagnia, Beneventum profectus, ibidem a Natali Domini usque ad Epiphaniam moratus est. Inde postquam

A 3

ad